

KRAJEVNE SKUPNOSTI, FINANCIRANJE IN ŠE KAJ

Premajhna usposobljenost zaposlenih v KS

Ne samo letos, ampak že nekaj let nazaj materialni položaj krajevnih skupnosti v naši občini (mimogrede: med ljubljanskimi občinami je viška na najslabšem) ni ravno rožnat. Nasprotno. Iz leta v leto se slabša in denarja manjkuje celo za redno dejavnost, kaj šele za vse ostalo, kar bi – vsaj ponekod – radi naredili.

Kljub temu, da denarja ni, pa krajevne skupnosti pošiljajo zahteve in prošnje za dodaten denar, namesto da bi zaposlovanje zmanjšale, ga povečujejo, »napenjajo« svoje programe... In pri vsem tem se že nekaj let v občini pogovarjamo o tem, kako bo treba stroške v KS zmanjševati in ne povečevati. In še več. Pogovarjamo se tudi o tem, kako bi morale KS svoje delavce izbirati z vso resnostjo in odgovornostjo, da bi bili kar najbolje usposobljeni. V zadnjem času pa se dogaja to, da tajniki zapuščajo svoja delovna mesta, ker že ob spremembi niso bili dovolj usposobljeni za opravljanje vseh del, ki bi jih po »opisu delovnega mesta« morali. Tako je ena od nalog, ki se je tajniki (čeprav

bi se je morali) sploh ne lotevajo SLO in družbena samozaščita. Ker ni več denarja, da bi plačali posebne referente, je seveda na koncu ta naloga le prišla do tistih ljudi, ki bi jo morali opravljati že od začetka svojega dela v KS – do tajnikov. Očitno pa niso niti dovolj usposobljeni niti pripravljeni nase prevzeti te odgovornosti.

V občinskem proračuni je za delo naših krajevnih skupnosti za letos predvidenih nekaj nad 25,3 milijona dinarjev, medtem ko bodo stroški – za amortizacijo, najemnine, materialni stroški in osebne dohodke presegli 27,1 milijona dinarjev. To pomeni, da bo letos zmanjkalo 1.823.000 dinarjev. Že zdaj pa je jasno, da to ni končna številka.

Najemnine za prostore so sila drage

Posebno pereč problem so najemnine za prostore, v katerih nekatere krajevne skupnosti delajo. Tako se je vsota, ki jo bodo nekatere KS morale odšteti za najemnino, povečala z lanskim 98.600 dinarjev kar na 220.000 dinarjev. Pri tem lahko pogledamo samo primer KS Vrhovci, ki morajo meseč-

no za najemnino odšteti 8.000 dinarjev (lani skoraj dvakrat manj), prav tako mora po novem plačevati najemnino za prostore v TVD Partizan KS Trnovo (prej je ni bilo treba).

In da ne bi pripovedovali samo slabih stvari, moramo napisati tudi to, da so za letos krajevne skupnosti zelo zmanjšale materialne stroške – z lanskim 11.257.859 dinarjev na letošnjih (predvidenih) 5,7 milijona dinarjev. Pri tem pa se je občutno povečala amortizacija – z nekaj nad 853.000 dinarjev na 1.250.000 dinarjev.

Prav gotovo so se po ukinitvi glavarine KS znašle v težkem položaju in za zdaj tudi še ni znano, kdaj bo to vprašanje rešeno enotno na ravni mesta (verjetno bo to v jeseni), vendar tudi to ne bo prineslo pretirano velike denarja za njihovo delo.

Zanimivo je, da »stanejo« mestne KS precej več kot pa tiste, ki so zunaj mestnega območja. Zanimivo predvsem zato, ker imajo praviloma prav zunajmestne KS veliko več komunalnih in drugih težav kot mestne. Prav tako je v mestnih KS zaposlenih precej več ljudi kot v drugih – in s tem seveda tudi precej več stroškov. Po drugi strani pa so prav zunajmestne KS tiste, ki svoje probleme odpravljajo s pomočjo krajanov, s pomočjo prostovoljnega dela in krajevnimi samoprispevki.

Ustrezna organiziranost tudi vodi k manjšim stroškom

Že precej časa se v občini pogovarjamo o ustanovitvi delovne skupnosti, kjer bi združili delo v krajevnih skupnostih na enem mestu in seveda s tem tudi stroške za administrativna opravila zmanjšali ter ustanovili delovno skupnost. Pri tem pa je treba seveda upoštevati, da bi bilo iluzorno, če bi

hoteli delo za vse KS poenotiti, saj so naše krajevne skupnosti različne tako po velikosti kot tudi po številu prebivalcev, glede na probleme, s katerimi se soočajo... To pa seveda ne pomeni, da bi bilo treba vreči puško v koruzo. Rešitev se bo dalo prav gotovo najti, če ne drugače, pa v nekaj takih delovnih skupnostih, ki bi zajemale KS s podobno problematiko...

Med prvimi nalogami, ki si jih je naš izvršni svet v razpravi na zadnji seji 6. julija zadal, je, da bo delovna skupina, ki se bo pogovarjala s predsedniki (in verjetno tudi tajniki) KS na skupnem sestanku, posebej izpostavila vprašanje usposobljenosti delavcev, ki so zadolženi za SLO in ljudsko obrambo ter družbeno samozaščito. In ne samo to. Odgovornost, ki jo zaposleni z nastavitvijo na delovno mesto v KS prevzame, je prevelika, da bi lahko zaposlili kogarkoli. To pa pomeni, da bodo morali kandidati za delovno mesto v KS skozi »filter«, ki bo zagotovil, da zaradi neusposobljenosti delavca KS ne bo hotela čez čas zaposliti še kakšnega človeka, zagotovil pa naj bi tudi, da bi bile vse naloge v KS opravljene tako, kot bi morale biti že do zdaj. Torej: bolje pozno kot nikoli.

Trošiti le toliko, kolikor je na voljo

In še nekaj. Člani izvršnega sveta so v razpravi poudarili, da je treba vse zahtevke po dodatnem denarju za delovanje v posameznih KS skrbno pregledati, že zdaj pa krajevnim skupnostim tudi povedati, da denarja ni in da morajo delati tako, da jim ga ne bo zmanjkalo. Ker občina denarja nima, ga tudi dati ne bo mogla, kar pomeni, da ga tudi obljubiti ne sme. Te odgovornosti si verjetno nihče od zaposlenih v upravnih organih ne bo upal prevzeti na svoje rame.

ČLANI DRUŠTVA FRANCE PREŠEREN IZ GÖTEBORGA PRI NAS

Trenutki domovine na Dobrovi

Lani so se srečali z Izanci, letos so vstopili med Dobrovčane. 17. junija je bilo to. Od zgodnjega dopoldneva do poznega večera so se mudili člani Slovenskega kulturnega društva dr. France Prešeren iz Göte-

borga v rojstnem kraju slovenskega skladatelja Emila Adamča in v njegovem pristnem zaledju: Polhograjskih Dolomitih.

To je bil dan, ki je odkril vse bolj trdnim

Marija Perovič, podpredsednica društva in šolski referent: Okrog 500 Slovencev živi v našem pristniškem mestu in njegovi okolici. S stotimi imamo stalne stike, s tristoimi občasne. Ob sobotah prihaja k dopolnilnemu pouku okrog 25 otrok. Radi bi, da bi več slovenskih otrok obiskovalo to šolanje.

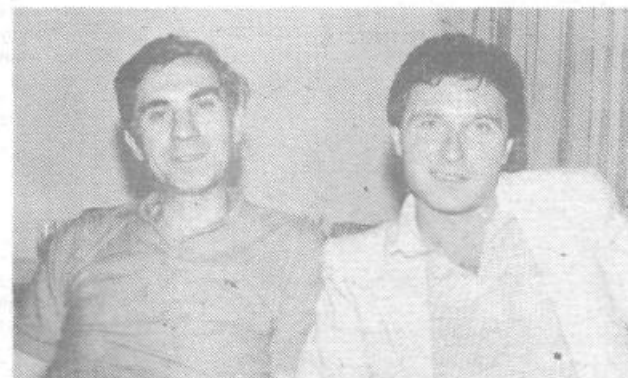
Veseli smo, da lahko naši otroci ostajajo na letovanju v Pacugu. Lsže jim bo stekla slovenska be-

sesta, z večjim navdušenjem bodo segli po slovenski pisani, glasbeni in tudi slikani dediščini. Bogatejše bodo naše prireditve za novo leto in ob zaključku šolskega leta.

Vinko Zdošek, kulturni referent: »Okolje, v katerem živimo, močno pritiska na nas. Prav zato se združeni trudimo, da bi zadržali, obnavljali in celo na novo spoznavali slovensko pesem, prozo, ljudski ples. Upamo, da nam bodo pri tem pomagale tudi vezi z viško občino.«

»Radi bi se ustalili v enem kraju viške občine. Predvsem zato, da bi lahko navezali obojestranske ustvarjalne stike pri kulturnem poustvarjanju, izobraževanju, medsebojni pomoči, pa tudi izmenjavi otrok. Ko se vračamo sredi junija iz Slovenije za okrog štirinajst dni v naše univerzitetno mesto, imamo prostor v avtobusu, »je nanzal nekaj predlogov predsednik društva Stanislav Slak.

Maks Donko, tajnik društva: »Malo nas je v Göteborgu. Prav zato smo Slovenci zelo delavni. Na mnogih nastopih pevskega zbora in otrok skušamo vsem, ki živijo v drugem največjem švedskem mestu, dokazati, da izhajamo iz naroda z bogato in izvirno kulturo.

»Rad pomagam rojakom, ki želijo ohraniti slovensko pesem, ki zveni najmočnejše, če jo zapoje skupaj. Vesel sem, da so pripravljene ob pesmih njihovih dedkov in babic, ki so jih odnesli s seboj v tuj svet, zapeti tudi novejša skladbe,« je opredelil razmerje do skupine navdušenih pevcev in pevk zborovodja Miro Kokol.

»Šolski zvonec mora zvoniti ob pravem času. Na Švedskem zelo cenijo točnost. Zato naj ta ura pomaga, da bodo otroci iz Dobrove povsod sloveli po tej lepi lastnosti,« je dejal ravnateljica dobrovske osnovne šole tajnik slovenskega društva iz Göteborga.

slovenskim prijateljem iz daljnega Švedskega mesta, raznoterost življenja priljubljanskega vaškega središča.

Gostje so po nastopu pevskega zbora dr. France Prešeren, pred njim pa sta zapela otroški in mladinski pevski zbor osnovne šole Dobrova, v prisrčnem vzdušju tovariškega srečanja v osnovni šoli razdeli svoje misli o povezovanju z našo občino, o želji, da bi se ustalili v enem kraju ter potrebi, da se še okrepi vez med mladimi iz naše

občine in otroki naših rojakov iz Göteborga.

Solze, ki so privrele na oči naših rojakov ob pesmi ansambla Ludvika Lesjaka o njihovih vtisih s Švedske, so bile dokaz več, da imajo radi krušno domovino, a, da tudi tako slastna rezina v tujini zaslužene pogache ne more nadomestiti rezine odrezane s hlebca kruha, ki ga je rodila domača zemlja.

Stane Jesenovec

Mešani pevski zbor »Dr. France Prešeren« med nastopom v domu krajevnih skupnosti Dobrova. Z doživetim petjem so zvalili poslušalce celo k skupnemu petju. Najpopolnejše je zvenela Prešernova »Zdravljica«.